

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 27ης Φεβρουαρίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-384/18) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους – Άρθρο 49 ΣΛΕΕ – Υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά – Οδηγία 2006/123/ΕΚ – Άρθρο 25, παράγραφοι 1 και 2 – Περιορισμοί στις πολλαπλών ειδικοτήτων δραστηριοτήτες των λογιστών)

(2020/C 137/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Τσερέπα-Lacombe και L. Malferrari)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωποι: L. Van den Broeck, M. Jacobs και C. Pochet, επικουρούμενες από την C. Smits και τον D. Grisay, avocats, από την M. Vossen, καθώς και από τους G. Lievens και F. Haemers)

Διατακτικό

- 1) Το Βασίλειο του Βελγίου, απαγορεύοντας την από κοινού άσκηση της δραστηριότητας του λογιστή, αφενός, και των δραστηριοτήτων μεσίτη ασφαλίσεων, ασφαλιστικού πράκτορα, μεσίτη ακινήτων ή κάθε δραστηριότητας παροχής τραπεζικών ή χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, αφετέρου, και επιτρέποντας στα τμήματα του Institut professionnel des comptables et fiscalistes agrégés (επαγγελματικού επιμελητηρίου εγκεκριμένων λογιστών και φοροτεχνικών) να απαγορεύουν την από κοινού άσκηση της δραστηριότητας του λογιστή, αφενός, και κάθε βιοτεχνικής, γεωργικής και εμπορικής δραστηριότητας, αφετέρου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 25 της οδηγίας 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά, καθώς και από το άρθρο 49 ΣΛΕΕ.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Το Βασίλειο του Βελγίου φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

⁽¹⁾ ΕΕ C 285 της 13.08.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 30ής Ιανουαρίου 2020 [αίτηση του Corte di appello di Napoli (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — I.G.I. Srl κατά Maria Grazia Cicenia κ.λπ.

(Υπόθεση C-394/18) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Οδηγία 82/891/ΕΟΚ – Άρθρα 12 και 19 – Διασπάσεις εταιριών περιορισμένης ευθύνης – Προστασία των συμφερόντων των πιστωτών της διασπώμενης εταιρίας – Ακυρότητα της διάσπασης – Παυλιανή αγωγή)

(2020/C 137/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte di appello di Napoli

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

I.G.I. Srl

κατά

Maria Grazia Cicenia, Mario Di Pierro, Salvatore de Vito, Antonio Raffaele

Παρισταμένης της: Costruzioni Ing. G. Iandolo Srl

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 12 της έκτης οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1982, βασιζόμενη στο άρθρο 54, παράγραφος 3, περίπτωση ζ) της συνθήκης, για τη διάσπαση των ανωνύμων εταιριών, όπως έχει τροποποιηθεί από την οδηγία 2007/63/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13ης Νοεμβρίου 2007, σε συνδυασμό με τα άρθρα 21 και 22 της εν λόγω οδηγίας 82/891, έχει την έννοια ότι επιτρέπει, μετά την πραγματοποίηση διάσπασης, στους πιστωτές της διασπασθείσας εταιρίας, των οποίων τα δικαιώματα είναι προγενέστερα της διάσπασης αυτής και οι οποίοι δεν έκαναν χρήση των μέσων προστασίας των πιστωτών που προβλέπει η εθνική νομοθεσία κατ' εφαρμογή του εν λόγω άρθρου 12, να ασκήσουν παυλιανή αγωγή προκειμένου να αναγνωριστεί ότι η εν λόγω διάσπαση δεν παράγει αποτελέσματα έναντι αυτών και προκειμένου να κινηθούν διαδικασίες αναγκαστικής εκτέλεσης ή να υποβάλουν αιτήσεις συντηρητικής κατάσχεσης για τα περιουσιακά στοιχεία που μεταβιβάστηκαν στη νεοσύστατη εταιρία.
- 2) Το άρθρο 19 της οδηγίας 82/891, όπως αυτή έχει τροποποιηθεί από την οδηγία 2007/63, σε συνδυασμό με τα άρθρα 21 και 22 της εν λόγω οδηγίας 82/891, το οποίο προβλέπει το καθεστώς των ακυροτήτων της διάσπασης, έχει την έννοια ότι δεν αποκλείει την άσκηση, μετά την πραγματοποίηση διάσπασης, από πιστωτές της διασπασθείσας εταιρίας, παυλιανής αγωγής η οποία δεν θίγει το κύρος της διάσπασης, αλλά έχει ως μόνο αποτέλεσμα να μη μπορεί να αντιταχθεί η διάσπαση έναντι των πιστωτών αυτών.

(¹) EE C 301 της 27.8.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα) της 30ής Ιανουαρίου 2020 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Tim SpA — Direzione e coordinamento Vivendi SA κατά Consip SpA, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Υπόθεση C-395/18) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Σύναψη δημοσίων συμβάσεων προμηθειών, έργων και υπηρεσιών – Οδηγία 2014/24/ΕΕ – Άρθρο 18, παράγραφος 2 – Άρθρο 57, παράγραφος 4 – Προαιρετικοί λόγοι αποκλεισμού – Λόγος αποκλεισμού υπεργολάβου ο οποίος μνημονεύεται στην προσφορά του οικονομικού φορέα – Μη συμμόρφωση του υπεργολάβου προς τις υποχρεώσεις στους τομείς του περιβαλλοντικού, κοινωνικού και εργατικού δικαίου – Εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει τον αυτόματο αποκλεισμό οικονομικού φορέα εξαιτίας της εν λόγω μη συμμόρφωσης)

(2020/C 137/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Tim SpA — Direzione e coordinamento Vivendi SA

κατά

Consip SpA, Ministero dell'Economia e delle Finanze

παρισταμένης της: E-VIA SpA

Διατακτικό

Το άρθρο 57, παράγραφος 4, στοιχείο α', της οδηγίας 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ, δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας η αναθέτουσα αρχή έχει την ευχέρεια, ή ακόμη και την υποχρέωση, να αποκλείσει τον οικονομικό φορέα που υπέβαλε προσφορά συμμετοχής σε διαδικασία σύμβασης όταν ο λόγος αποκλεισμού που προβλέπει η διάταξη αυτή διαπιστώνεται ότι συντρέχει στο πρόσωπο ενός από τους υπεργολάβους που μνημονεύονται στην προσφορά του οικονομικού φορέα. Αντιθέτως, η διάταξη αυτή, σε συνδυασμό με το άρθρο 57, παράγραφος 6, της οδηγίας αυτής, καθώς και η αρχή της αναλογικότητας αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει ότι ένας τέτοιος αποκλεισμός έχει αυτόματο χαρακτήρα.

(¹) EE C 301 της 27.8.2018.